

Αριθμός Απόφασης 36/2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΙΛΚΙΣ
(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Κτηματολογικό Δικαστή Αθανάσιο Π. Τερζούδη, Πρωτοδίκη, τον οποίον όρισε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Κιλκίς και από τη Γραμματέα Ξανθή Τριανταφυλλίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 16-05-2018, για να δικάσει την υπόθεση με αντικείμενο αναγνώριση κυριότητας επί ακινήτου και διόρθωση αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό οικονομικών που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, κατόχου του Α.Φ.Μ. ...., που εκπροσωπήθηκε στη δίκη από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Χρήστο Σισμανίδη (του Δ.Σ. Κιλκίς), ο οποίος προκατέθεσε νόμιμα έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο δεύτερο, παράγραφος 2 του ν. 4335/2015, δυνάμει της με αριθμό 262/18-07-2017 έγγραφης πληρεξουσιότητας του Προέδρου του Ν.Σ.Κ.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1)..... του ... και της ....., κατοίκου Πολυκάστρου Κιλκίς (.....), ο οποίος δεν παραστάθηκε στη δίκη ούτε εκπροσωπήθηκε σε αυτήν από πληρεξούσιο δικηγόρο ούτε προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, κατ' άρθρο 237 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ, 2) ..... του .... και της ..., κατοίκου .... Πέλλας (.....), κατόχου του Α.Φ.Μ. ...., 3)..... του ... και της ....., κατοίκου .... (.....), κατόχου του Α.Φ.Μ. ...., που δεν παραστάθηκαν στη δίκη ούτε εκπροσωπήθηκαν σε αυτήν από πληρεξούσιο δικηγόρο, των οποίων ωστόσο ο πληρεξούσιος δικηγόρος Γεώργιος Μαγουλάς (του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), δυνάμει των από 17-11-2017 εγγράφων εξουσιοδοτήσεων, προκατέθεσε νόμιμα έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ και 4) ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «...ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας υπό την ιδιότητά της ως διαδόχου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «..... ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ», που εδρεύει στην Αθήνα και

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στη δίκη από πληρεξούσιο δικηγόρο, ούτε προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ.

ΤΟ ΕΝΑΓΟΝ ζήτησε να γίνει δεκτή η από 24-07-2017 και με αριθμό πράξης κατάθεσης .../25-07-

2017 αγωγή του κατά των εναγομένων, στο δικαστήριο τούτο απευθυνομένη, η οποία ορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, δυνάμει της υπ' αριθμόν .../07-02-2018 πράξης ορισμού δικασίμου του Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου τούτου.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, η οποία ορίστηκε δυνάμει της ως άνω πράξης ορισμού δικασίμου, παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως αναφέρεται παραπάνω και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Όπως αποδεικνύεται από την υπό στοιχεία «.../28-07-2017» έκθεση επίδοσης του διορισμένου στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικού επιμελητή ..... την οποία νόμιμα προσεκόμισε μετ' επικλήσεως το ενάγον, κεκυρωμένο αντίγραφο της κρινομένης αγωγής με την κάτω από αυτήν πράξη κατάθεσης αυτής με αριθμό .../25-07-2017 και με κλήση να καταθέσει έγγραφες προτάσεις εντός της νόμιμης προθεσμίας σύμφωνα με το άρθρο 237 § 1 του ΚΠολΔ, επιδόθηκε νόμιμα κι εμπρόθεσμα με την επιμέλεια του ενάγοντος στην τέταρτη εναγομένη ανώνυμη εταιρία (άρθρα 122 § 1, 123, 124 § 1, 126 § 1 στοιχ. γ', 127 § 1, 215 § 2 και 228 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά το ν. 4335/2015/ΦΕΚ Α' 87 23-07-2015/βλ. το άρθρο 1, άρθρο ένατο, παράγραφος τέσσερα αυτού). Ωστόσο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην ως άνω ορισθείσα δικάσιμο (της 16-05-2018), η τέταρτη εναγομένη δεν εκπροσωπήθηκε νόμιμα στη δίκη από πληρεξούσιο δικηγόρο ούτε κατέθεσε έγγραφες προτάσεις (άρθρο 115 § 3 ΚΠολΔ, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1, άρθρο πρώτο, παράγραφος 2 ν. 4335/2015), όπως προαναφέρθηκε. Έτσι, καταρχήν πρέπει να συζητηθεί η υπόθεση ερήμην της (άρθρο 271 §§ 1, 2 εδ. α' και 3 ΚΠολΔ, όπως οι δύο πρώτες παράγραφοι αυτού αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 1, άρθρο δεύτερο, παράγραφος 2 του ν.

4335/2015). Ωστόσο, η εν λόγω τέταρτη εναγομένη πρέπει να δικασθεί σαν να ήταν παρούσα, καθώς θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από τους παρισταμένους (νομοτύπως κι εμπροθέσμως καταθέσαντες έγγραφες προτάσεις) ομοδίκους της δεύτερο (2^ο) και τρίτο (3^ο) εναγομένους (άρθρο 76 § 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ), υπό την έννοια ότι θεωρείται ως παριστάμενη και αυτή (τέταρτη εναγομένη), ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργούν και οι εν λόγω (νομίμως παριστάμενοι) αναγκαίοι ομόδικοί της (βλ. παρακάτω), γι' αυτό και η απόφαση τούτη πρέπει να εκδοθεί ερήμην του πρώτου εναγομένου (βλ. παρακάτω) και κατ' αντιμωλίαν των λοιπών των διαδίκων.

II. Περαιτέρω, όπως αποδεικνύεται από τις υπ' αριθμούς .../28-07-2017 και .../31-07-2017 εκθέσεις επίδοσης της διορισμένης στο Πρωτοδικείο Έδεσσας δικαστικής επιμελήτριας ..... τις οποίες νόμιμα προσεκόμισε μετ' επικλήσεως το ενάγον, κεκυρωμένο αντίγραφο της κρινομένης αγωγής με την κάτω από αυτήν πράξη κατάθεσης αυτής με αριθμό .../25-07-2017 και με κλήση να καταθέσουν έγγραφες προτάσεις εντός της νόμιμης προθεσμίας σύμφωνα με το άρθρο 237 § 1 του ΚΠολΔ, επιδόθηκε νόμιμα κι εμπρόθεσμα με την επιμέλεια του ενάγοντος στους δεύτερο (...) και τρίτο (.....) των εναγομένων αντίστοιχα (άρθρα 122 § 1, 123, 124 § 1, 126 § 1 στοιχ. α', 127 § 1, 215 § 2 και 228 ΚΠολΔ). Συνεπώς, κατά το μέρος που στρέφεται εναντίον τους η αγωγή (και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της τέταρτης εναγομένης), νομοτύπως και εντός της προθεσμίας της ΚΠολΔ 215 § 2 εδ. α' επιδοθείσα, είναι υποστατή ως επιτευκτική διαδικαστική πράξη (Μ. Μαργαρίτη «Ερμηνεία κώδικα πολιτικής δικονομίας» τόμος I [2018] υπό το άρθρο 215 αρ. 8 σελ. 343, Ευαγ. Μπαλογιάννη - Π. Ρεντούλη σε Χ. Απαλαγάκη «Κώδικας πολιτικής δικονομίας / ερμηνεία κατ' άρθρο» τόμος 1 [2016] υπό το άρθρο 215 πλαγιάρ. 8 σελ. 643, που υποστηρίζουν την υιοθετούμενη από το Δικαστήριο τούτο άποψη ότι η έλλειψη εμπρόθεσμης επίδοσης της αγωγής για υπόθεση της τακτικής διαδικασίας, κάτι που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο υπό το δικονομικό καθεστώς του ν. 4335/2015, την καθιστά ανυπόστατη). Ωστόσο, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν αποδεικνύεται επίδοση της αγωγής στον πρώτο των εναγομένων (.....), ούτε προβλήθηκε αντίθετος ισχυρισμός (βλ. τις προτάσεις των διαδίκων και τα πρακτικά της δίκης), οπότε, κατά το μέρος που στρέφεται εναντίον του, η αγωγή είναι ανυπόστατη («θεωρείται ως μη ασκηθείσα» κατά τη διατύπωση της ΚΠολΔ 215 § 2 εδ. β').

III. Εξάλλου, σε περίπτωση ανακριβούς πρώτης εγγραφής στα κτηματολογικά φύλλα, όταν οι αναγραφόμενοι ως δικαιούχοι είναι περισσότεροι, αυτός που έχει έννομο συμφέρον και αμφισβητεί την ανακριβή εγγραφή του δικαιώματος όλων επικαλούμενος ίδιον αυτού δικαίωμα, πρέπει ν' απευθύνει την ασκουμένη κατ' άρθρο 6 § 2 του ν. 2664/1998 αγωγή του περί αναγνώρισης του θιγομένου δικαιώματος του και διόρθωσης της πρώτης εγγραφής, κατά πάντων των αναγραφομένων ως δικαιούχων στα κτηματολογικά φύλλα και σε περίπτωση αποβίωσής τους κατά των καθολικών διαδόχων τους (άρθρο 6 § 2 στοιχ. γ' εδ. β' ν. 2664/1998). Από την προαναφερθείσα διάταξη προκύπτει ότι μεταξύ των νομιμοποιουμένων ως άνω ως εναγομένων υφίσταται σχέση αναγκαστικής ομοδικίας, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 76 § 1 περ. γ' του ΚΠολΔ (υποχρεωτική κοινή παθητική εναγωγή), για την αποφυγή διάσπασης της δικονομικής ενότητας των ανοιγομένων δικών και επιπλέον του κινδύνου έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων για το ίδιο δικαίωμα (βλ. και άρθρο 76 § 1 περ. δ' ΚΠολΔ), στο οποίο έχουν καταχωρισθεί αυτοί (ΑΠ 241/2015, ΕΠολΔ 2015/204, ΤριμΕφΠειρ 337/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΜονΕφΘεσ 743/2015, ΕλλΔ/νη 2017.180, ΜΕφΠειρ 234/2015, ΜονΕφΠειρ 88/2014, ΕφΠατρ 226/2012, ΕφΠατρ 227/2012 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΘεσ 1067/2010, Αρμ 2011.600, ΠολΠρΘεσ 13745/2014, ΠολΠρΘεσ 45854/2007 [εισ. Κ. Εμμανουηλίδου] σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΜονΠρΠειρ 218/2016 ΕλλΔ/νη 2017/310, ΜονΠρΠατρ 23/2013 ΝοΒ 2013.730, ΜονΠρΗρακλ 161/2016, ΕλλΔ/νη 2017/238, ΜονΠρΛαρ 7/2016 ΕλλΔ/νη 2017.273, ΜονΠρΛαμ 97/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΜονΠρΆρτας 117/2013, ΕφΑΔ 2013.648, Δ. Παπαστερίου «Κτηματολογικό Δίκαιο / κατ' άρθρον ερμηνεία» [2013] σελ. 769, Γ. Διαμαντόπουλου /Κ. Εμμανουηλίδου «Ζητήματα κτηματολογικού δικονομικού δικαίου» [2014] σελ. 11). Στην προκειμένη περίπτωση, οι εναγόμενοι με την κρινομένη αγωγή εκ του άρθρου 6 § 2 του ν. 2664/1998 συνδέονται δικονομικώς προς αλλήλους με το δεσμό της αναγκαστικής ομοδικίας, υπό την ειδικότερη μορφή της διάταξης του άρθρου 76 § 1 περ. γ' του ΚΠολΔ («...οι ομόδικοι μόνον από κοινού μπορούν...να εναχθούν...» / υποχρεωτική κοινή παθητική εναγωγή), σύμφωνα με τα αμέσως προηγούμενα, εφόσον μάλιστα αναγράφονται οι μεν τρεις πρώτοι εξ αυτών (... και ...) ως δικαιούχοι πλήρους κυριότητας, η δε τέταρτη εναγομένη (εταιρία «... ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ», ενεργούσα υπό την ιδιότητά της ως διαδόχου της εταιρίας «... ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ») ως

δικαιούχος υποθήκης στο οικείο κτηματολογικό φύλλο που επισυνάπτεται στην αγωγή (βλ. ΜΕΦΑΘ 2375/2016, ΕλλΔ/νη 2017/140/Κ. Εμμανουηλίδου). Έτσι, εφόσον η αγωγή είναι ανυπόστατη («θεωρείται ως μη ασκηθείσα») κατά το μέρος που στρέφεται κατά του πρώτου εναγομένου (.....), όπως προαναφέρθηκε, απορριπτέα τυγχάνει στο σύνολό της ως απαράδεκτη, λόγω παραβίασης της ΚΠολΔ 76 § 1 περ. γ', σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 6 § 2 στοιχ. γ' εδ. β' του ν. 2664/1998. Αλλά ακόμη κι αν είχε επιδοθεί η αγωγή στον τελευταίο (πρώτο εναγόμενο, φερόμενο ως κάτοικο .... Κιλκίς) εντός της τριακονθήμερης προθεσμίας της ΚΠολΔ 215 § 2 εδ. α', τότε και θα ήταν υποστατή ως επιτευκτική διαδικαστική πράξη κατά τα ως άνω εκτιθέμενα (υπό το στοιχείο «II»), η μετέπειτα (διά των προτάσεών του, όπως το περιεχόμενό τους εκτιμάται / βλ. σελ. 1 αυτών) παραίτηση του ενάγοντος από το δικόγραφο της αγωγής, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του εν λόγω (πρώτου) εναγομένου, θα είχε το ίδιο αποτέλεσμα, αφού και σ' εκείνη την περίπτωση η αγωγή θα εθεωρείτο πως δεν ασκήθηκε κατ' αυτό το μέρος, εφόσον μάλιστα οι λοιποί εναγόμενοι που κατέθεσαν νομότυπα κι εμπρόθεσμα προτάσεις (άρθρο 237 §§ 1 και 3 ΚΠολΔ), ουδεμία αντίρρηση προέβαλαν για την εν λόγω παραίτηση (άρθρα 294 και 295 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ/οι πρώτος και τέταρτη των εναγομένων δεν κατέθεσαν προτάσεις). Έτσι, και στην τελευταία περίπτωση απορριπτέα θα ετύγχανε η αγωγή στο σύνολό της ως απαράδεκτη (υπό την εκδοχή ότι θα ήταν υποστατή ως επιτευκτική διαδικαστική πράξη), λόγω παραβίασης της ΚΠολΔ 76 § 1 περ. γ', σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 6 § 2 στοιχ. γ' εδ. β' του ν. 2664/1998.

IV. Με τα δεδομένα αυτά, πρέπει ν' απορριφθεί η αγωγή ως απαράδεκτη. Επιπλέον, πρέπει να ορισθεί το ύψος του παράβολου ερημοδικίας για την περίπτωση ασκήσεως εκ μέρους του ερημοδικαζομένου πρώτου εναγομένου ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής (άρθρα 502 § 1 και 505 § 2 ΚΠολΔ / βλ. τα ως άνω εκτιθέμενα υπό το στοιχείο «I»). Τέλος, το ηττώμενο στη δίκη ενάγον Ελληνικό Δημόσιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των νικώντων δευτέρου και τρίτου των εναγομένων, που κατέθεσαν προτάσεις, σύμφωνα με το βάσιμο σχετικό αίτημά τους (βλ. σελ. 48 αυτών), μειωμένων όμως κατ' άρθρο 22 § 1 ν. 3693/1957, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην του πρώτου εναγομένου και κατ' αντιμωλίαν των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το ύψος του παράβολου ερημοδικίας στο χρηματικό ποσό των ευρώ εκατόν ογδόντα (180,00).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγον στα δικαστικά έξοδα των δευτέρου και τρίτου των εναγομένων, το ύψος των οποίων ορίζει στο χρηματικό ποσό των ευρώ διακοσίων ενενήντα τριών και λεπτών του ευρώ σαράντα επτά (293,47).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο Κιλκίς, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 10 Φεβρουάριου 2020.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ